

beløb under 20 kr., er det ikke fundet betænkeligt at foreslå, at fordelingen af tiendeydelser på de enkelte parceller, hvori en ejendom udstykkes, ophører. I øvrigt bemærkes, at tiendeydelserne vil være bortfaldet for alle sogne i løbet af 7 år, bortset fra Sønderjylland, hvor afløsningen er sket i henhold til lov nr. 129 af 4. april 1928, og ydelserne derfor ikke vil være bortfaldet før 1984.

Til nr. 5.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 6.

Tiendeydelserne har hidtil være registreret såvel i landbrugsministeriets matrikel som i oppebørselsmyndighedernes ejendomskartoteker, og ændringer i ydelsernes fordeling ved udstykning er meddelt oppebørselsmyndighederne i matrikeldirektoratets skrivelser om udstykningsapprobation. Ved at pålægge oppebørselsmyndighederne at overføre en udstykket ejendoms tiendeydelse til en af parcellerne opnås, at matrikeldirektoratet kan ophøre med at registrere tiendeydelserne. Som en naturlig hovedregel er foreslået, at tiendeydelsen ved udstykning skal overføres til den største parcel. Dog kan der efter forslaget ikke overføres tiendeydelser til parceller, hvis hele areal er vej, idet sådanne ejendomme i øvrigt ikke beskattes.

Til nr. 7.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 8.

Ved lov nr. 243 af 7. juni 1963 gennemførtes en ændring af landbrugslovens § 1, hvorved landbrugspligten udvidedes til at omfatte alle jorder, der var vurderet under landbrugsejendomme. Overensstemmende hermed fastsættes det i § 2 i forslaget til lov om landbrugsejendomme, at der til landbrugsejendomme foruden de arealer, der ifølge noteringen i matriklen er omfattet af landbrugspligten, tillige henregnes arealer, der — uden at være omfattet af noteringen — ved den seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er vurderet under ejendommen. Der bortses dog fra arealer, der af landbrugsministeren er tilladt fraskilt ejendommen efter 1. september 1960.

Udvidelsen af landbrugspligten har medført, at man ved undersøgelsen af, om et matr.nr. er en del af en samlet fast ejendom, jfr. udstykningslovens § 1, stk. 1, ikke længere alene kan gå ud fra noteringen i matrikel og tingbog, men også må undersøge, om det pågældende matr. nr. er vurderet

under en landbrugsejendom. Affattelsen af den gældende lovs § 11 B er efter udvidelsen af landbrugspligten ikke dækkende i så henseende, og forslaget § 11 B tilsigter at berigtige dette forhold.

Forslagets § 11 C, stk. 1, svarer til den gældende lovs § 11 C, 1. punktum. Ændringen er alene af sproglig art.

Udstykningslovens § 1, stk. 1, bestemmer bl. a., at ingen del af en samlet fast ejendom må særskilt pantsættes eller gives i brug til en anden for længere tid end 10 år. Ved anmeldelse til tinglysning af pantebreve og brugskontrakter har dommeren kunnet påse, at de arealer, de pågældende dokumenter vedrører, ikke udgør en del af en samlet fast ejendom, idet noteringen i tingbogen er ajourført med matriklens noteringer om, hvilke matr.nre. der er pålagt forpligtelse til at holdes forenet som samlet fast ejendom. Vedrører et pantebrev eller en brugskontrakt et areal, der ved ændringen af landbrugsloven i 1963 er blevet pålagt landbrugspligt, kan dommeren imidlertid ikke længere på grundlag af tingbogens oplysninger påse, om bestemmelserne i udstykningslovens § 1, stk. 1, er overholdt, idet der i almindelighed ikke er foretaget notering i matrikel og tingbog om den udvidede landbrugspligt. Det er derfor i § 11 C, stk. 2, foreslået, at brugskontrakter, hvorved en ejendom gives i brug for længere tid end 10 år, ikke må indføres endeligt i tingbogen, forinden der foreligger påtegning på kontrakten om, at det i denne omhandlede areal ikke udgør en del af en samlet fast ejendom. For pantebreve har man af administrative grunde ikke ment at kunne foreslå en tilsvarende kontrol, idet dette ville forudsætte, at alle pantebreve vedrørende fast ejendom forinden tinglysningen skulle have påtegning fra oppebørselsmyndigheden. Da det påregnes at foretage notering i matrikel og tingbog om den udvidede landbrugspligt, vil det tidsrum, hvor kontrollen med hensyn til pantebreve er ufuldstændig, være begrænset.

Forslagets § 11 C, stk. 3, svarer til den gældende lovs § 11 C, sidste punktum. Affattelsen er dog ændret under hensyn til bestemmelserne i § 7, stk. 2, i forslaget til lov om landbrugsejendomme.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget er en følge af forslaget til lov om landbrugsejendomme.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget er en følge af forslaget til lov om landbrugsejendomme og svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 13, stk. 2, om samnotering af de under en landbrugsejendom hørende matr.nre.